

SF anfører herimod følgende:

1) SF-pjecens p. 15: „Såfremt en total omlægning til byg skete, vil „valutatabene“ for kvægholdet være af en størrelse på ca. 2.800 mill. kr. og for svinholdet på ca. 1.900 mill. kr. Det samlede tab ville være af en størrelsesorden på 4 1/2 mia kr.“

2) SF's notat: „Markedssekretariatet tager udgangspunkt i en beregning på pjecens side 15 *over de valutatab*, der kan ske inden for EF, såfremt der på grund af den bedre rentabilitet af bygproduktionen end den animalske produktion sker en omlægning fra animalsk produktion til en produktion af byg. Beregningerne i pjecen er gennemført ud fra forudsætningen af EF-prisforhold. Markedssekretariatet er åbenbart ikke opmærksom på dette forhold, idet det anvender beregningen til skøn over tabet ved at stå udenfor, hvilket såvel logisk som med hensyn til resultatet er forskelligt herfra“.

3) SF's notat: „Der korrigeres ikke som i pjecen, bilag 2, for den mængde byg, der kan dyrkes og eksporteres i stedet for den bortfaldne eksport, eller omkostningsbesparelser“.

Markedssekretariatet har været opmærksom på disse forhold, der jo fremgår af SF-pjecen. Derfor er markedssekretariatets beregning foretaget i to stadier:

- a) Først beregnes et tab i EF-priser i mistet *forarbejdningsindsats*, der følger af den ændrede sammensætning af eksporten i tilfælde af ikke-medlemskab,
- b) dernæst beregnes tabet ved at skulle producere korn til verdensmarkedspriser og ikke til EF-priser. Dette opgøres af markedssekretariatet til 35-40 kr./100 kg og ikke til 35 kr./100 kg som i SF-pjecen (fordi dansk landbrug skal afholde losnings- og transportomkostninger, hvilket trykker prisen i forhold til den i pjecen anvendte, der svarer til verdensmarkedsprisen *c. i. f.*)

Arealproduktiviteten sættes af markedssekretariatet til 40 hkg byg pr. ha

Markedssekretariatet, den 29. februar 1972.

svarende til høstresultatet 1970, medens SF regner med en mindre produktivitet.

Det er korrekt, at markedssekretariatet i beregningen af tabet ved at stå uden for EF har regnet med større bortfald af animalsk produktion end SF. Dette betyder imidlertid kun en forskel i skønnet over den mistede forarbejdningsindsats udregnet på pjecens forudsætninger på 300 mio kr. Hvis SF's skøn lægges til grund, bringer det tabet ved at stå udenfor ned på 3.600 - 4.000 mio kr. årligt. *Dette tal ligger stadig inden for det interval på 3.500 - 5.500 mio kr., som markedssekretariatet har angivet i sit notat af 18. marts 1971.* Der er herved ikke taget hensyn til, at dansk landbrug, hvis det skal producere korn til verdensmarkedspris, må være mere ekstensivt end i dag og derfor vil producere mindre pr. ha.

Endelig nævner SF, at de på p. 3 i markedssekretariatets notat af 10. februar 1972 omhandlede forskelle i markedssekretariatets tal og pjecens tal alle kan henføres til forskellige skøn. Det er ikke rigtigt. Som eksempel kan blot nævnes, at SF modregner told på varer til industrien i gevinsten og samtidig modregner den i bidraget, der netop består af de danske toldindtægter.

Det må således konkluderes, at SF ikke med den i pjecen og notatet af 22. februar 1972 anvendte beregningsmetode har været i stand til at forrykke konklusionen i markedssekretariatets notat af 18. marts 1971. Med anvendelsen af pjecens forudsætninger og korrekt behandling af talmaterialet ligger tabet ved at stå uden for EF i forhold til medlemskabssituationen inden for det interval, der er angivet i markedssekretariatets notat af 18. marts 1971, og den korrigerede beregning må således ses som en bekræftelse af markedssekretariatets vurdering.

C. Markedssekretariatet vil gerne ved en mundtlig drøftelse uddybe ovennævnte betragtninger, såfremt pjecens forfatter eller andre, der har udtalt sig om sagen, måtte ønske dette.